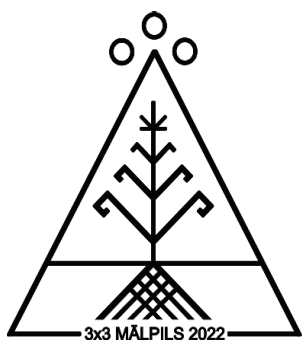

ZARAINIS

3x3 MĀLPILS SAIETA AVĪZE

2022. gada 16. jūlijs

7. zars

NELAIÐ SEV KLĀT ĀRDOŠU SPĒKU!

Nepieciešamība kritiski domāt, nelaist sev klāt tās domas un idejas, kam ir ārdošs spēks: par to tiek runāts jau mūsu tautasdziesmās un par to Latvijas 3x3 priekšsēdētāja Inese Krūmiņa runāja saieta centrālajā notikumā – Daudzinājumā.

Tas iesākās ar raga un koka tauru skaņām, uguns rituālu laukuma attīrīšanai, ugunsкура aizdegšanu un dziesmu, kas sākas ar vārdiem: “Es sakūru uguntiņu no deviņi žagariņi.” Dziedot šo dziesmu, ugunij tika ziedots gan ozollapu vainags, gan austa josta, gan maize un siers.

Atgriežoties pie sava prāta sargāšanas, Inese Krūmiņa teica: ja latvieši nebūtu mācējuši sevi pasargāt no ārdoša spēka, tad mēs nebūtu saglabājuši savu latvietību un valodu, runātu tagad krieviski vai vāciski. Taču mēs joprojām esam latvieši un varam ar dziesmu un vārdu daudzināt to, kas mums svarīgs.

Tā kā Mālpils saieta tēma ir koks, daudz tika runāts par to. Saieta rīkotājs Rolands Auziņš atminējās, ka dabas spēku izjutis jau agrā bērnībā, kad vecāki devušies uz purvu lasīt dabas veltes un paņēmuši viņu līdzī. Raugoties ar bērna acīm uz koku varenajiem stumbriem, Rolandam šķitis, ka, kaut arī koku saknes ir spēcīgas, koki varētu lidot.

Savukārt Andis Zvīgulis, kas darbojas Mālpils 3x3 darba grupā, uzsvēra koka saimniecisko nozīmi un aicināja visus saudzēt dabu.

Inese Krūmiņa, sakot, ka katram ir savs tuvākais koks, tomēr īpaši uzsvēra ozola spēku.

Savijoties vainagos, Daudzinājuma dalībnieki, varēja nonākt viens otram patiesi tuvu un izjust vienotību.

Ilze

DIENAS RITMS

Svētdiena, 17. jūlijs

7.45 Mošanās, rīta vingrošana

9.00 Brokastis

9.40 Rīta kopbrīdis ar TV un dziesmu

10.00 Atskats uz saietu

11.30 Saieta noslēgums

13.00 Pusdienas

14.00 Atvadīšanās un mājupceļš

Katrs mirklis bijis īpašs

Mālpils 3x3 saietā rīkotāju Baibas un Rolanda drošais balsts bijusi darba grupa: Nuļļu, Treimaņu un Zvīguļu ģimenes. Rīkošanā iesaistījās ne tikai ģimeņu pieaugušie, bet arī bērni.

Darba grupas čaklās bites stāsta, ka grūtākais bijis saietā sagatavošanas process: ja tajā viss ir sakārtots un pārrunāts, tad pēc tam, kad saiets jau sācies, kā saka, Andis Zvīgulis “ritenis ir aizgājis uz priekšu”. Ieva Treimane piebilst, ka visi darba grupas locekļi bija veiksmīgi sastrādājušies jau pirms saietā. Katram darba grupā bijuši zināmi savi pienākumi, tomēr, ja kāds kādā brīdī neticis galā, citi nākuši talkā.

“Esmu sajūsmā par mūsu jauniešiem, kas mums bija ļoti liels atbalsts,” saka Ieva. “Visi mūsu bērni bijuši ļoti atbildīgi

palīgi.” Piemēram, bērni satinuši konfektītes, ko katrs saietā dalībnieks, ierodoties Mālpilī, atrada uz spilvena.

Savukārt tad, kad saiets jau notiek, kā atzīst Andis, grūtākais esot miega bads. Vismazāk guļot infocentra vadītāja Mētra: kad citi darba grupas locekļi iet gulēt, viņa vēl ir nomodā. Kad citi ceļas, Mētra jau atkal ir augšā. Viņas darbības ir neizmērojamas, vērtē kolēģi.

Manuprāt, liela slodze saietā ir arī Annai Gobzemei-Nullei, kura ne tikai ir darba grupā, bet arī vada celošanas ievirzi. Taču pati Anna apgalvo, ka nav grūti, jo darba grupa ir stabila, tāpēc darbs tajā nav slogs. Laiks ievirzes vadīšanai gan atliek tieši tāpēc, ka daudz palīdz pašu bērni.

Jautāti, kurš bijis foršākais brīdis saietā, darba grupas locekļi konkrētu atbildi nesniedz. Kā atzīst Ieva: tas izkristalizēsies vēlāk. “Bet es nevaru pateikt, ka būtu kaut viens neforešs mirklis,” saka Ieva.

“Katram mirklim ir savs foršums,” piebilst Andis.

Īpašs šajā saietā bijis tas, ka jau no pirmā vakara danči un nīksana notikuši uz pilnu jaudu. Saietu pārtraukuma dēļ visi acīmredzot tā sailgojušies pēc kopīgās vakarēšanas, ka bijuši gatavi uzreiz dancot un dziedāt uz pilnu klapi. Iesildīšanās nav bijusi vajadzīga.

Šis saiets ir īpašs arī ar salīdzinoši mazo dalībnieku skaitu. Rolands vērtē, ka tieši tas saietu padara personiskāku un Ieva piebilst: “Mēs vismaz atcerēsimies visus, ko esam Mālpils saietā satikuši.”

Ilze

Ārija un Ziedonis

Režisore Ārija Liepiņa – Stūrniece Mālpils 3x3 saietā ne tikai vada Runas mākslas ievirzi, bet arī ir vakara pasacīņas stāstniece. Gan ievirzes nodarbības, gan arī vakara pasacīņa pāriet Imanā Ziedoņa zīmē.

Noslēguma koncertā Runas mākslas ievirzes dalībnieki uzstāsies, lasot fragmentu no Imanā Ziedoņa darba “Kurzemīte”. “Citu precīzāku, labāku, tēlaināku,

jēgpilnāku, uzrunājošāku materiālu neatrodu. Tas, manuprāt, ir vienkārši izcils darbs! Fragments, ko lasīsim, uzrakstīts tā, ka šķiet, kaut tas rakstīts pagājušā gadsimta septiņdesmito gadu vidū, tas prasās tikt daudzinašs šeit un tagad,” teic Ārija. Šī nebūs viņas pirmā satikšanās ar “Kurzemīti”. Vēl studējot 3. kursā aktiermākslu, Ārija ar kursabiedriem veidoja izrādi “Kurzemīte” Jaunatnes teātrī.

Vakara pasacīņā tiek lasītas tikai Imanā Ziedoņa literārās pasakas: bijušas divas “Blēņu pasakas”, bet pārējās rastas krājumā “Krāsainās pasakas”. Mālpils saietam, kura tēma ir “Koks”, jo sevišķi bijusi piemērota “Zaļā pasaka” par mežu, kurš ienāk pilsētā. Tā jau izskanējusi, bet pēdējā vakarā tiks lasīta “Zilā pasaka” par zilo cerību zirgu, kas Ārijai ir tuvākā no Imanā Ziedoņa pasakām: “Došu līdzī bērniem cerību zirgus.”

Viņa uzskata: arī vecākiem pašiem būtu ik vakaru jālasa mazajiem pasakas, jo “bērniem vajag brīnumu”.

“Tās ir tik tēlainas un tik sirds gudras

pasakas,” tā Ārija skaidro izvēli par labu Ziedoņa pasakām. “Šīs pasakas vienkārši pieteicās, pašas prasījās būt runājamās šajā saietā.”

Zīmīga šķitusi sakritība, ka viens no 3x3 ekskursiju maršrutiņiem bijis tieši uz Ziedoņa muzeju Murjānos. Ārija turp devusies, lai atgrieztos. Jo pēc izrādes “Kurzemīte” iestudēšanas Imanā Ziedonis jaunos aktierus bija uzaicinājis ciemos uz savu Murjāņu māju. “Mani ar šo vietu joprojām saista sudraba stīga,” teic Ārija. “Saglabājušās fantastikas atmiņas: bija auksts, tumšs, zvaigžņots ziemas vakars. Sākumā Ziedonis mūs ieaicināja saimes istabā, bet pēc tam aicināja doties uz mežu. Un tur pēkšņi pilnskanīgi sāka skanēt Imanā Kalniņa 4. simfonija. Tā bija man ļoti liela dāvana. Ziedonis jau arī pats ir teicis, ka vajag dāvināt lielas lietas, nevis kaut kādus krikumus. Imanā Ziedonis man dzīvē ir iedevis līdzī tādās ceļazīmes, ka atļaujos sacīt, ka viņš ir viens no manas dzīves lielajiem skolotājiem.”

Ilze

Par piederību savai zemei

*Rokdarbniece Gundega Ozola,
māca darināt krāsainas aproces.*

Aizvadīto dienu laikā Andra Tomašūna vadītājā ievirzē “Mālpils cilvēku saknes” esam iepazīnuši Mālpils novadu un satikuši latviešus, kas jūtas piederīgi dzimtajai zemei un stiepj dziļas saknes tajā.

Pirmajā dienā iepazīnāmies ar kultūrvēsturnieci un mālpilieti levu Pauloviču, ar kuru kopā pavadām visu nedēļu, klausoties viņas stāstos par un ap Mālpili, kā arī devāmies to apskatīt. Apmeklējām Mālpils evaņģēliski luterisko baznīcu un Mālpils viduslaiku pilskalnu, aplūkojām arī bijušo baznīcas krogu un iepazīnāmies ar Mālpils vēsturiskā mantojuma krājumu, tādējādi dziļāk iepazīstot gan Mālpils vēsturi, gan redzot ciemu vietējās iedzīvotājas – novadpētnieces – acīm.

Otrajā dienā viesojāmies pie kuplas dzimtas, kas dzīvo “Ceplīšu” mājās. Ne tikai klausījāmies dzimtas tēva Modra Zūtera stāstus par savu ģimeni un saimniekošanu savā zemē, bet arī sadziedājāmies un baudījām ģimenes sarūpēto gardo cieņastu – saimnieces pašas sieto sieru, marinētas baravikas, piparmētru tēju un citus gardumus. Mums par lielu prieku vakarā dzimtas pārstāvji ieradās arī uz dančiem un nīkšanu, kuplinot nīcēju pulku ar akordeona skaņām un brašām balsīm. Jautājot par dzimtas vērtībām, Līva Puriņa, Modra mazmeita, dalās domās: “Manas dzimtas vērtības iedalās trīs daļās: pagātnē, tagadnē un nākotnē. Pagātne ir mūsu senči un viņu atstātais mantojums: garīgās un materiālās vērtības. Tagadne: nodarbošanās un darbs, izglītošanās un attīstība. Nākotne – sapņi, vīzijas un ieceres savā zemē, savu cilvēku pulciņā.”

Trešajā dienā devāmies uz Mālpils novada Sidgundas pamatskolu, ko pēc slēgšanas iegādājies un šobrīd atjauno šīs skolas absolvents un “Mālpils ZemeNes” īpašnieks Andris Apsītis. Viesojāmies skolas telpās, kur Andris dalījās savā nākotnes vīzijā par ēkas attīstību, kā arī minēja, ka vienā no

bijušās skolas telpās paredzēts iekārtot skolas vēstures klasi, savukārt, citās telpās manjām aktīvus remontdarbus. Tālāk devāmies uz Andra cidoniju un zemeņu lauku, kur mīlojamies ar gardām zemenēm un klausījāmies Andra pieredzes stāstu. Par savu darbošanos Andris teic: “Mīli savu darbu, un tev viss izdosies.”

Ceturtajā dienā mūs sirsnīgi uzņēma rokdarbniece Gundega Ozola, kas iepazīstināja ar savu ikdienas nodarbošanos – adīšanu, filcēšanu, mezglošanu, aproču radīšanu kimihimo tehnikā un citām radošām nodarbēm. Satikšanās noslēgumā arī pašiem bija iespēja darināt krāsainas aproces, ar ko rotāties.

Piektdien devāmies uz arheoloģiskiem izrakumiem Turaidā. Tur laipni sagaidīja arheologs Guntis Zemītis, kas pastāstīja un parādīja šobrīd aktīvos izrakumus pie Turaidas baznīcas, kā arī iepriekšējo gadu atradumus.

Tas, kas vieno Mālpils cilvēkus, ir atvērts prāts un ļaušanās, darītāju gars un savas vietas un darba mīlestība. Šādi cilvēki ir ieguvums Mālpilij un mums visiem. Paldies Andrim un ļevai par vērtīgo ievirzi!

Krista Evelīna

Īsts lidojums un nekāda stresa

Anita Dzene un plašais mediatīvo mūzikas instrumentu klāsts

Saiets Mālpilī īpaši ar to, ka ir gulēšanas ievirzes: mazie guļ Čučumuižas ievirzē, bet pieaugušie var ļauties pievakares atslābumam ievirzē “Skaņu peldes”. Ieskatoties ievirzes telpā, redzams, ka visi,

izņemot ievirzes vadītāju Anitu Dzeni, guļ: varbūt nav aizmiguši, bet slīpi ir gan.

Tikmēr Anita spēlē dažādus instrumentus, kam ievirzes dalībniekus būtu jāievie mediatīvā stāvoklī. Viss gan atkarīgs no pašu prasmes ļauties.

Alise Skara piedzīvo “Skaņu peldes” jau otro reizi. Viņa stāsta, ka nodarbība ir ļoti relaksējoša, izdevies divas reizes arī iemigt: “Tas ir ļoti labs veids, kā nomierināt sevi, pagulēt, izbaudīt skaņu spēles.”

“Bija mežonīgi labi. Īsts lidojums! Nodarbības laikā pazuda viss stress. Skaņu pelde ilga pusotru stundu, bet pēc sajūtām tas bija ne vairāk kā 15 minūtes. Sevišķi, ja meditācija nav sveša, tad īsti netraucē ne knosišanās, ne bērnu

staigāšana. Bija gan gonga, gan kokles skaņas, gan tautasdziesmas,” saka saieta dalībnieks Gatis Neimanis, kuram atmiņā palicis arī tas, ka ievirzes vadītāja aicinājusi darīt labu, lai labais vairojas.

Anita Dzene skaidro: skaņa ir visaptveroša, tāpēc skaņu meditācijas laikā “esi tur pilnībā iekšā” un skaņu peldes baudītājs var atslēgt prātu. Anita Dzene arī ikdienā nodarbojas ar skaņu meditāciju. Piemēram, gatava sarīkot skaņu meditācijas retrītu savā lauku īpašumā Gulbenes pusē, ja kāds vēlreiz vēlas izbaudīt peldēšanas skaņā.

Ilze

**Piektajā Mālpils 3x3 Zaglī
uzvarēja:**

**Bruno Kalviņš Silva un
Made Čeple**

No sirds sveicam!

DAUDZ LAIMES!

Dzimšanas dienā:
Linards Liberts

Vārda dienas gaviļnieks:
**Estere Buša
Elza Hermīne Cekule**

3X3 MĀLPILĪ NOSLĒGUMA IZSTĀDE

Pūšam, pūšam pašu gatavotu koka tauri!

Mārtiņš Preiss rotkalšanā izkalto rokasprādzi piedāvā uzlaikot Inesei Krūmiņai.

Keramikas ievirzes čaklie dalībnieki un viņu darbiņi.

Biūt, biūt, neko man degunā!

"Par zaļu pat vēl zaļāks" jaunā vadītāja Marta Grīnvalde un bērnu radītie darbiņi.

Te lejam krējumu!

Un te jau gatavs sviests!

Ja gribi būt garāks, var noderēt koka kājas.

Mūs atbalsta:

Kultūras ministrija

S!GULDA AIZRAUJ

RĀMKALNI

Mārtiņš Gaigals

TARZĀNS

Kanciers

Informāciju par nākamajiem 3x3 saietiem Latvijā un citur pasaulē meklējiet 3x3 tīmekļa vietnē 2023. gada sākumā.
Uz saredzēšanos!

Avīzes "ZARAINIS" redakcija: Ilze Kuzmina, Agrita Maniņa, Gatis Neimanis, Varis Sants, Alberts Alfrēds Sants. Atrodamiem vidusskolas 212. kabinetā.

Saziņai: zarainis3x3@gmail.com, 29240239.